

FESTSPIELE VAN BAYREUTH — Richard Wagner.

Maagdenburger jaren ook eens geweest was; Wagner, vol nieuwe plannen, besliste onmiddellijk dat hier de plaats was voor zijn op te richten schouwburg.

Het groote epos, de tetralogie „der Ring des Nibelungen” was de vrucht van jarenlange muzikale scheppingsconcentratie en diepgaande studie der Germaansche cultuur. Om zoo'n werk in alle details goed tot zijn recht te doen komen, was volgens Wagner een schouwburg noodig, die aan alle artistieke en technische eischen voldeed.

Zijn velen vrienden gelukte het na jarenlangen strijd Wagner's ideaal te verwezenlijken.

22 Mei 1872 was het zoover, dat de eerste steen gelegd kon worden. Wagner vestigde zich te Bayreuth in zijn nieuwe villa „Wahnfried”.

Het „Festspielhaus” was speciaal vervaardigd naar de aanwijzingen van Wagner zelf. Een zachtlopende parterre was de eenige plaatsruimte der toeschouwers, geen galerijen, geen loges, alléén als eenige concessie de Koninklijke loge aan het einde van de zaal. Als tweede ingrijpende verandering viel dadelijk op: het overdekte orkest. Dat voor het inrichten van het tooneel de meest zorgvuldige besprekingen met den componist waren voorafgegaan is te begrijpen.

Het „Festspielhaus” stond in 1875 met al zijn technische en artistieke volmaakheden gereed om de kunstenaarsschare uit heel de wereld te ontvangen.

De eerste voorstellingen werden bepaald in den zomer van 1876. Reeds het jaar daarvoor werd met de repetities begonnen.

Elk land had bijna zijn contingent eerste klasspelers of vocalisten afgestaan, zoodat men de meest internationale ensembles kreeg. Ontzettend zwaar en inspannend waren de repetities, die door Wagner als universeel kunstenaar voorbeeldig werden geleid. Op de plaats van het souffleurshokje stond zijn tafel met groene lamp en partituur, vandaar kwamen de bevelen. Een tuifceest op „Wahnfried” besloot de repetities en met de belofte voor het volgend jaar ging deze buitengewone phalanx uitéén.

Allen waren in den zomer van 1876 present. Het „repeteeren, repeteeren en nog eens repeteeren” van Gustav Mahler werd in Bayreuth tot het uiterste opgevoerd. 13 Augustus 1876 zou de eerste voorstelling van „Rheingold” plaats hebben. Behalve de Koning van Beieren zouden aanwezig zijn Keizer Wilhelm, Groot-Hertog Karl Alexander van Saksen Weimar, Don Pedro II, keizer van Brazilië. Alle medewerkenden verkeerden in een roes van maandenlange studie, allen begrepen het gewichtige van dit oogenblik, Wagner gaf als Napoleon de laatste bevelen voor den

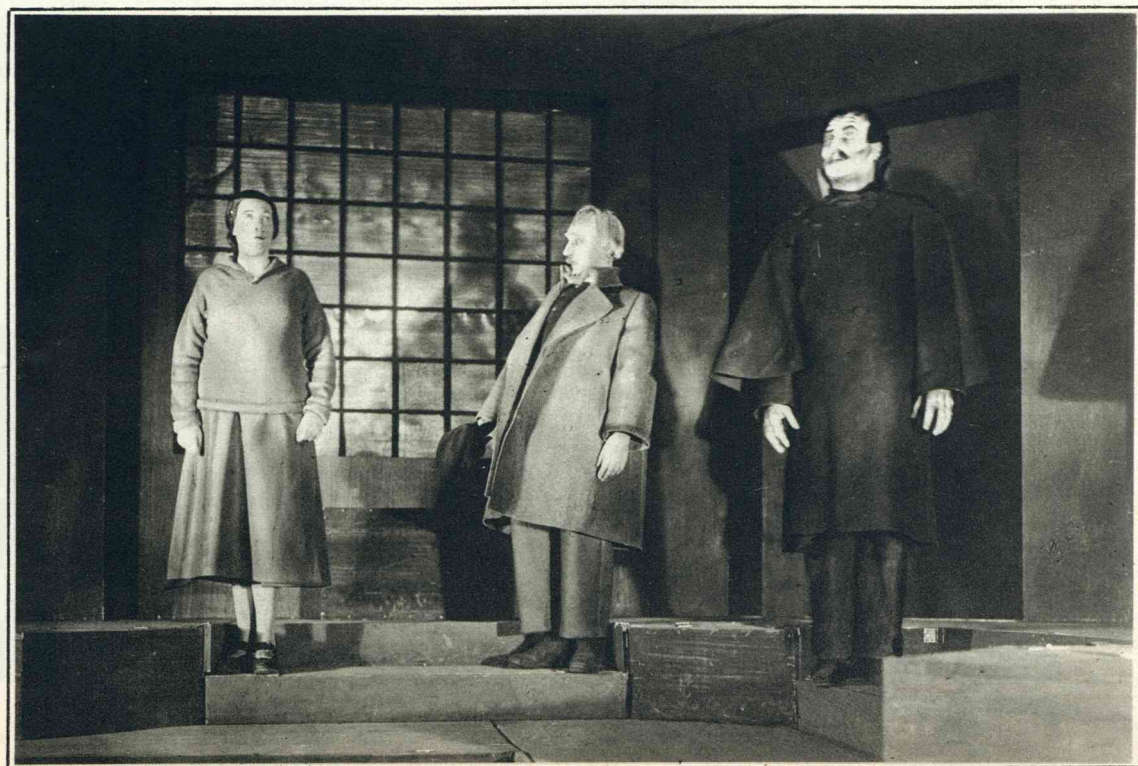
DE FEESTSPELEN TE BAYREUTH

Wie eens den pelgrimstocht naar Bayreuth ondernomen heeft, zal niet licht de eigenaardige 19de eeuwsche Wagnersfeer in het stille, oude Beiersche stadje vergeten. Bayreuth in Noord-Beieren was oogenschijnlijk voorbestemd om als oud, vergeten provinciestedje zijn verder bestaan te slijten. Rustig droomde het tusschen bosschen en bergen van toeristenverkeer en warme bronnen. Tot plotseling door een klein toeval het plan ontworpen werd, dat Bayreuth zou maken tot een Duitsch Olympia, een kunstcentrum, dat zijn roem zou voortdragen over heel de wereld.

Richard Wagner, die voor herstel van gezondheid in Noord-Beieren - vertoefde kwam gedurende een wandeling op een der schoonste punten in de omgeving van Bayreuth te staan, juist op de plek, waar hij in zijn moeilijke

door

J. Lindemans

FESTSPIELE VAN BAYREUTH —
DE VLIEGENDE HOLLANDER van
Richard Wagner, zooals deze opera voor
't eerst in 1843 te Dresden werd opgevoerd.